

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Dulgher Dumitru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018 și sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 02 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui

Mutruc Leonid xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.02.2017 - 02.01.2018;

Instanța de apel: 29.01.2018 - 21.02.2018;

Instanța de recurs: 21.04.2018 - 16.05.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătoriei Bălți, sediul Central din 02.01.2018, Mutruc Leonid a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin. (2) lit. f) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 (cinci) ani.

Din termenul de pedeapsă stabilit, s-a dispus executarea reală a pedepsei închisorii pe termen de 2 ani și 6 luni, iar pe restul termenului de 2 ani 6 luni, s-a instituit perioadă de probațiune, după executarea pedepsei cu închisoare.

Prin prisma art. 72 alin.(3) Cod penal, executarea pedepsei urmează să fie executată în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă în sumă de 2 000 mii lei, formulate la etapa urmării penale în interesele părții vătămate Danilceac Vladimir, s-a încetat pe motiv că a fost deja achitată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Mutruc Leonid, la 21.12.2016 aproximativ la ora 10.00, aflându-se în centrul mun. Bălți a făcut cunoștință cu Danilceac Vladimir, pe motiv că, mergeau ambii în aceeași direcție spre Centrul Perinatologic mun.Bălți, și Mutruc Leonid era cu bicicleta, dar Danilceac Vladimir avea cu sine pachete cu lucruri personale, au convenit să meargă împreună, punând pachetele ultimului pe bicicleta lui Mutruc Leonid. Deplasându-se împreună

pe str. Ștefan cel Mare, mun. Bălți, Mutruc Leonid folosindu-se de faptul că, Danilceac Vladimir a intrat în magazin pentru a procura băuturi spirtoase, având scop cupidant și acționând cu o intenție directă îndreptată la sustragerea bunurilor altei persoane în mod deschis, a urcat pe bicicleta sa cu bunurile lui Danilceac Vladimir și a plecat într-o direcție necunoscută, ca urmare a sustras în mod deschis de la Danilceac Vladimir produse alimentare, și anume un pachet de ficat de pui la preț de 50 de lei, un pachet cu labe de pui la preț de 20 lei și o formă pentru copturi din metal la preț de 2000 lei, cauzând astfel părții vătămate un prejudiciu în proporții considerabile, în sumă de 2070 lei cu cele sustrate s-a eschivat de la locul comiterii faptei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că fapta lui Mutruc Leonid întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, după indicii calificativi: *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Împotriva sentinței instanței de fond, apel a depus avocatul Dumitru Dulgher în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului prevăzut pentru prima instanță cu adoptarea unei noi hotărâri prin care Mutruc Leonid să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (1) Cod penal cu aplicarea în privința ultimului a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea apelului a indicat că sentința este una neîntemeiată și ilegală, iar pedeapsa aplicată prea aspră.

Instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că la materialele cauzei este anexată cererea părții vătămate în care acesta relatează că dauna pricinuită lui în urma infracțiunii comise de către Mutruc Leonid, nu este considerabilă, totodată solicitând încetarea urmăririi penale. Astfel, acțiunile lui Mutruc Leonid în lipsa prejudiciului considerabil invocat de însuși partea vătămată, urmau a fi recalificate în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, infracțiune care după gravitatea sa conform art. 16 Cod penal, este una mai puțin gravă.

Totodată, prin Legea nr.163 din 20.07.2017, în vigoare din 20.12.2017, alin. (2) lit. a) al art. 34 Cod penal a fost abrogat, astfel, ținând cont de prevederile art. 10 Cod penal, inculpatul la momentul comiterii infracțiunii incriminate, se afla în stare de recidivă simplă și nu în stare de recidivă periculoasă sau deosebit de periculoasă.

Prin urmare, apelantul a menționat că pedeapsa sub formă de închisoare stabilită inculpatului, este una prea severă în raport cu circumstanțele cauzei, or inculpatul a recunoscut de fapt comiterea infracțiunii, s-a căit sincer, a ajutat organul de urmărire penală la descoperirea acesteia, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are o vârstă înaintată, de fapt a comis o infracțiune mai puțin gravă, paguba a fost restituită și partea vătămată nu are careva pretenții.

4. Prin decizia Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, apelul declarat a fost respins ca nefondat.

4.1. Instanța de apel, efectuând o cercetare amplă a probelor administrate în cauză, a conchis asupra temeiniciei și legalității concluziei judiciare a instanței de fond privind constatarea vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii încriminate, cât și asupra calificării juste a acțiunilor acestuia în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Colegiul a reținut că prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și în baza art. 101 Cod de procedură penală, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect concluzionând comiterea de către Mutruc Leonid a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

În confirmarea vinovăției inculpatului, instanța de apel a reținut și materialele cauzei, cum ar fi: plângerea cet. Danilceac Vladimir din 02.01.2017 (f.d.5); ordonanța de ridicare nr. 28 din 06.01.2017 (f.d.18); procesul verbal de ridicare nr. 30 din 06.01.2017 (f.d.19); procesul verbal de examinare a obiectului din 06.01.2017 (f.d.20); tabelul fotografic (f.d.21-22); ordonanța din 06.01.2017 privind recunoașterea și anexarea corpurilor delictive la cauza penală (f.d.23); revendicare forma 246 în privința lui Mutruc Leonid (f.d.27); sentința judecătorei Rîșcani din 17.02.2014 (f.d.30-32); sentință judecătorei Rîșcani din 24.01.2006 (f.d.33-34); decizia Curții de Apel din 29.03.2006 (f.d.35-36); decizia Curții Supreme de Justiție din 14.06.2006 (f.d.37-38); sentință judecătorei Leova din 21.02.2008 (f.d.57-58); declarațiile părții vătămate Danilceac Vladimir din 30.06.2017 (f.d.77); cererea depusă de partea vătămată Danilceac Vladimir (f.d.72).

Cu referire la argumentele invocate în apel de către avocat, Colegiul a menționat că instanța de fond, stabilind pedeapsa inculpatului, a ținut cont de personalitatea acestuia, de gradul de pericol social al faptei săvârșite precum și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Colegiul a mai constatat că încetarea procesului penal în privința inculpatului nu este posibilă, din motiv că ultimul este învinuit de comiterea unei infracțiuni grave, totodată având și antecedente penale pentru infracțiuni similare, iar art. 109 Cod penal stipulează că *împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II–VI din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție sau dacă în privința sa nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani.*

Poziția apărării privind recalificarea acțiunilor inculpatului de la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal la art. 187 alin. (1) Cod penal, Colegiul a considerat-o neîntemeiată, deoarece Danilceac Vladimir în ședința de judecată a indicat că prejudiciul cauzat lui în sumă de 2070 lei nu este considerabil deoarece i-a fost recuperat, dar la momentul depunerii cererii și audierii ca parte vătămată, a comunicat că este considerabil.

Astfel, Colegiul a conchis că argumentele invocate de apelant sunt neîntemeiate, fapt ce a dus la respingerea apelului declarat ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate.

5. În numele inculpatului depune recurs ordinar avocatul Dulgher Dumitru, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor emise de instanțele de fond, rejudecarea cauzei și emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunile lui Mutruc Leonid să fie recalificate de la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal la art. 187 alin. (1) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În susținerea recursului indică aceleași motive ca și în cererea de apel, care au fost expuse în pct. 3 al prezentei decizii, textul cererilor de apel și recurs fiind identic.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul depune referință prin care solicită instanței de recurs a decide asupra inadmisibilității acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, pe motiv că instanța de apel, just a ajuns la concluzia menținerii sentinței.

Cu toate că partea vătămată în ședința de judecată a indicat că prejudiciul în sumă de 2070 lei cauzat de către inculpat, nu este considerabil deoarece i-a fost recuperat, totuși la momentul depunerii cererii și audierii ca parte vătămată, a comunicat că prejudiciul este considerabil.

Totodată, procurorul consideră corectă soluția instanței de apel de menținere în acțiunile inculpatului a stării de recidivă periculoasă, deoarece acesta în termenul curgerii antecedentelor penale pentru infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal (fapta comisă la 13.03.2005), la 28 septembrie 2013 a comis infracțiunea prevăzută de art. 27, 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar la 21 decembrie 2016, a comis un alt episod de jaf, adică infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, ambele infracțiuni făcând parte din categoria celor grave, pe când episodul din 21 decembrie 2016 a fost comis de inculpat, acesta având antecedente penale, inclusiv și pentru episodul precedent de jaf.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că avocatul în recursul declarat invocă drept temeiuri de casare prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, însă potrivit celor solicitate, Colegiul deduce că motivele recursului se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) și 12) Cod de procedură penală și anume că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, însă Colegiul consideră că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, în acest sens menționând următoarele.

Colegiul reține că instanțele de fond judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Mutruc Leonid în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Astfel, din conținutul hotărârilor instanțelor de fond, rezultă că acestea corect au constatat faptele și circumstanțele săvârșirii infracțiunii incriminate inculpatului, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivând concluzia de vinovăție a acestuia prin cumulul de probe administrate în cauză, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurent, solicitarea recurentului privind casarea hotărârilor, neavând suport probatoriu și contravine probelor administrate în cauză.

Colegiul consideră, că instanța de apel, examinând cauza prin prisma solicitării apărării privind recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, corect a menținut sentința, or Danilceac Vladimir în ședința de judecată, într-adevăr a indicat că prejudiciul cauzat în sumă de 2070 lei nu este considerabil deoarece i-a fost recuperat, însă la momentul depunerii cererii și audierii ca parte vătămată, a comunicat că este considerabil.

Totodată Colegiul indică, că criticile formulate de recurent prin care se invocă aceleași motive ca și în apel, recursul de fapt fiind absolut identic cu apelul, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și

a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casarea acesteia, constatându-se astfel că recursul declarat este inadmisibil.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. În cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului pentru fapta comisă, Colegiul menționează că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Contrar celor expuse de recurent în cererea sa, se constată că instanțele de fond și-au motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința lui Mutruc Leonid, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, totodată ținând cont și de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat care anterior a fost judecat pentru comiterea infracțiunilor cu intenție, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia, corect fiind aplicate în privința acestuia prevederile art. 90¹ Cod penal.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept la care face referință recurentul, deci, nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate.

Având în vedere considerentele expuse și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin.(2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat de avocatul Dulgher Dumitru în numele inculpatului este inadmisibil.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dulgher Dumitru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, în cauza penală în privința lui *Mutruc Leonid*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 13 iunie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun